

§ 8. 1. Kontrolę prawidłowości używania znaku jakości przeprowadza okresowo i doraźnie Polski Komitet Normalizacyjny lub upoważnione przez Komitet instytucje.

2. Ponadto doraźną kontrolę prawidłowości używania znaku jakości przeprowadzają instytucje i organizacje powołane do kontroli towarów rynkowych, a w szczególności Biuro do Spraw Jakości Towarów w Ministerstwie Handlu Wewnętrznego i organy Państwowej Inspekcji Handlowej.

§ 9. W razie stwierdzenia nieprawidłowości używania znaku jakości Polski Komitet Normalizacyjny cofnie prawo oznaczania zakwestionowanych wyrobów znakiem jakości, a osoby odpowiedzialne za wprowadzenie do obrotu tych wyrobów odpowiadają zgodnie z obowiązującymi przepisami.

§ 10. Wyroby oznaczone znakiem jakości niezgodne z wzorcem, na podstawie którego zostało przyznane prawo do znaku jakości, mogą być wprowadzone do obrotu, jeżeli ich jakość nie jest niższa od minimalnych wymagań wynikających z obowiązujących norm państwowych i tylko po uprzednim usunięciu znaku jakości.

§ 11. 1. Właściwi ministrowie i Państwowa Komisja Cen upoważnieni są do wydawania na wniosek Polskiego Komitetu Normalizacyjnego zarządzeń w sprawie wprowadzenia bodźców materialnych dla produkcji wyrobów objętych znakiem jakości (np. udogodnienia warunków w bezpośrednich umowach kupna-sprzedaży, uprzywilejowania zaopatrzenia w surowce dla produkcji oznaczonej znakiem jakości, prowadzenia polityki cen uwzględniającej wyroby oznaczone znakiem jakości, premiowania produkcji oznaczonej znakiem jakości).

2. Przyznanie prawa do oznaczania wyrobu znakiem jakości nie może być powodem podwyższenia ceny, opartej na aktualnej kalkulacji.

§ 12. 1. Ubiegający się o prawo oznaczania wyrobów znakiem jakości wnoszą do instytucji przyznającej to prawo opłaty za przeprowadzenie badania wzorców, za przyznanie prawa do oznaczania wyrobów znakiem jakości oraz za kontrolę prawidłowości używania znaku.

2. Wysokość opłat, o których mowa w ust. 1, określi Prezes Polskiego Komitetu Normalizacyjnego w uzgodnieniu z Ministrem Finansów.

§ 13. 1. Tworzy się przy Polskim Komitecie Normalizacyjnym Biuro Znaków Jakości, powołane do organizowania

przyznawania prawa do znaku jakości, współpracy z instytucjami kontrolującymi oraz kontroli prawidłowości używania znaku.

2. Szczegółowy zakres działania Biura, jego organizację oraz sposób finansowania określi Prezes Polskiego Komitetu Normalizacyjnego w uzgodnieniu z Ministrem Finansów.

3. Zasady i tryb współpracy Biura z instytucjami kontrolującymi określi Prezes Polskiego Komitetu Normalizacyjnego w uzgodnieniu z właściwymi ministrami.

§ 14. 1. Prezes Polskiego Komitetu Normalizacyjnego powoła Główną Komisję Znaków Jakości, złożoną z wybitnych znawców zagadnienia. Do zadań Komisji będzie należało ustalanie kierunków i założeń znakowania wyrobów, form organizacyjnych kontroli oraz występowanie z wnioskami w sprawie stawek wynagrodzeń za przeprowadzanie kontroli i ocenę wzorca.

2. Prezes Polskiego Komitetu Normalizacyjnego upoważniony jest do powoływania ekspertów oraz komisji rzeczoznawców, do których zadań będzie należała ocena wyników badań oraz opiniowanie jakości wzorców.

3. Zasady wynagradzania członków komisji, o których mowa w ust. 1 i 2, oraz indywidualnych rzeczoznawców określi Prezes Polskiego Komitetu Normalizacyjnego w uzgodnieniu z Ministrem Finansów.

§ 15. Prezes Polskiego Komitetu Normalizacyjnego upoważniony jest do występowania za granicą w sprawach znaków jakości, a w szczególności do poczynienia w uzgodnieniu z Ministrem Handlu Zagranicznego odpowiednich kroków w celu uznawania polskich znaków jakości za granicą.

§ 16. Zainteresowani ministrowie obowiązani są do ścisłego współdziałania z Polskim Komitecie Normalizacyjnym w zakresie oznaczania wyrobów znakiem jakości.

§ 17. Uchwała niniejsza nie narusza dotychczasowych przepisów dotyczących kontroli jakości.

§ 18. Wykonanie uchwały porucza się zainteresowanym ministrom, Ministrowi Finansów, Prezesowi Polskiego Komitetu Normalizacyjnego oraz Prezesowi Państwowej Komisji Cen.

§ 19. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1959 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

532

UCHWAŁA NR 445 RADY MINISTRÓW

z dnia 17 listopada 1958 r.

w sprawie zaopatrzenia rynku w materiały budowlane.

Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Traci moc uchwała nr 534 Prezydium Rządu z dnia 21 sierpnia 1956 r. w sprawie zaopatrzenia wsi w materiały budowlane i drewno budowlane (Monitor Polski Nr 73, poz. 872).

§ 2. Zasady zaopatrzenia rynku w materiały budowlane oraz zasady organizacji sieci handlowej prowadzącej sprzedaż materiałów budowlanych zostaną unormowane odrębnymi przepisami.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz